

המקבל שדה מחבירו פרק תשיעי בבא מציעא קה.

עין משפט
נר מצוה

בה א מ"י פ"ז מהלכות
שלושין ושותפין
הלכה ב סמג עשין פז
טו"ע י"ד ס' קעו סעיף
לד:
בו ב טו"ע שם סעיף
לז:
בו ג ד מ"י פ"ח מהל'
שכירות הלכה ח סמג
עשין פט טו"ע ח"מ ס'
שכ סעיף ד:
בה ה ז מ"י שם הלכה
יב סמג שם טו"ע
ח"מ ס' שכת סעיף א:
בב ח ט מ"י פ"א מהל'
טומאת אוכלין הלכה
יב:

לעזי רש"י

פ"א [פ"א]. יעה
(כלומר בק שטוחה
בעלתוידת ארוכה).
פלד"ן [פלד"ן]. יעה
בלי הקת.
ש"ק. כמות ענבים או
יחידים שהיו מכניסים בבית
אחת תחת המכסה.

(א) [ע'י' מוס' גיטין לא:
ד"ה לשותפין]. ט עוק'ין
פ"ג [מ"ו]. א י"ל לקבל
יעזי.

תורה אור השלם

1 ובעתים יהם רבים
יעמדו על מלך הנגב
ובני פריצי עמך יישאו
להעמיד חוון ונבשלה:
דניאל יא יד
2 והוליד בן פריץ שפר
דם וצפה אה מאחד
מאלה: יחזקאל י"ז י

הגהות הב"ח

(א) גב' הוא דמעבד אי
כ"ל ואת ר' נמחק:
(ב) רש"י ד"ה אתן וכו'
שמכחישים כ"ל:

טרי עיסקי וחד שטרא פסידא דלוה. קבל היום ממנו זמנה ולמחר
זמנה וכתב שטר על מאתים הפסיד הלזה כמה דפרישית שאם
יהא הפסד זה ושטר זה לא יחשבו כל אחד לצדו אלא השכר
ימלא הקרן תחילה ואח"כ יחלקו המותר. ואם כתב ב' שטרות כמשפט

HebrewBooks.org ©Mozman Publishers. No commercial use allowed.

טרי עיסקי וחד שטרא פסידא דלוה ואמר רבא
א"האי מאן דקביל עיסקא מן חבריה ופסיד
טרח ומלייה ולא אודעיה לא מצי אמר ליה
דרי מהיאך פסידא בהדאי משום דאמר ליה
להכי טרחת למלויתיה כי היכי דלא ליקרו
לך מפסיד עיסקי ואמר רבא ב"הני בי טרי
דעבדי עיסקא בהדי הדדי ורווח וא"ל חד
לחבריה תא ליפלוג אי א"ל אידך נרווח טפי
דינא הוא דמעבד (ב) ואי א"ל הב לי פלוגא
דרווחא אמר ליה רווחא לקרנא משתעבד
ואי א"ל הב לי פלג רווחא ופלוגא קרנא אמר
ליה עיסקא להדדי משועבד ואי א"ל נפלוג
רווחא ונפלוג קרנא ואי מטי לך פסידא
דרינא בהדך א"ל לא מזלא דבי טרי עדיף:
מתני' המקבל שדה מחבירו ולא רצה
לנכש ואמר לו מה איכפת לך הואיל ואני
נותן לך את חבירך אין שומעין לו מפני

שיכול לומר לו למחר אתה יוצא ממנה ומעלת לפני עשבים: **גב'** דאי א"ל
לבתר הכי כריבנא לה אמר ליה חטי מעלייתא בעינא ואי א"ל זביננא לך
חטי משוקא א"ל חטי דארעאי בעינא ואי א"ל מנכישנא לך שיעור מנתך
א"ל קא מנסבת שם רע דארעאי והתנן מפני שמעלת לפני עשבים אלא
משום דא"ל בורא דנפל נפל: **מתני'** המקבל שדה מחבירו ולא עשתה
אם יש בה כדי להעמיד כרי חייב למפל בה א"ר יהודה מאי קצבה בכרי
אלא אם יש בה כדי נפילה: **גב'** ת"ר המקבל שדה מחבירו ולא עשתה אם
יש בה כדי להעמיד כרי חייב למפל בה שך כותב לו אנא אוקים ואניר
ואזרע ואחצור ואעמר ואדרש ואידרי ואוקים כריא קדמך ויתני את ותימול
פלוגא ואנא בעמלי ובנפקות ידי פלוגא וכמה כדי להעמיד בה כרי א"ר יוסי
בר' חנינא כדי שתעמוד בו הרחת איבעיא להו רחת היוצא מהאי גיסא
להאי גיסא מאי ת"ש א"ר אבהו לדידי מפרשא לי מיניה דר' יוסי בר' חנינא כל
שאין כונם שלו רואה פני החמה איתמר לוי אמר שלש סאין דבי רבי ינאי
אמרי יסאתים אמר ר' סאתים שאמרו יחין מן ההוצאה תנן התם פריצי זיתים
וענבים ב"ש מטמאין וב"ה מטהרין מאי פריצי זיתים אמר רב הונא רשעי זיתים
אמר רב יוסף ומאי קראה [ובני] פריצי עמך ינשאו להעמיד חוון ונכשלו ר"ג
בר יצחק אמר מהכא והוליד בן פריץ שופך דם וכמה פריצי זיתים ר' אלעזר
אמר ארבעת קבין לקורה דבי ר' ינאי אמרי סאתים לקורה ולא פליגי הא באתרא
דמעייילי בורא באוללא הא באתרא דמעייילי תלתא כורין באוללא תנו רבנן
עלו

לו אי אמר לו אני אחרוש אחר הקצירה והאפוך שרשי העשבים שנותרו זה וימותו ולא תעלה לפניך עשבים מאי מהדר ליה: א"ל **אנא חטי מעליא צעינא**. אותו חכירות שפסקת לי אני רוצה שיהו צריאים ולא כחושים: **מנסב** שם רע לארעאי. הרואים סבורים שניכשת ואעפ"כ
היא מללא עשבים ואתה מוציא שם רע לארעאי ומחר אם צאתי למכור או להוריד לזה ארים אחר לא יהיה יורד: **והא פנן וכו'**. הרי לא
שנה במתני' אלא טענה אחת ובשביעה קאמר אין שומעין לו ע"כ צהא תליא כולה: **אלא משום דא"ל בורא דנפל נפל**. כל טענתו אינה
אלא שמעלת עשבים לשנה הבאה וטענתו לעולם עומדת דכי א"ל כריבנא לאחר הקצירה א"ל האי נהי דעקרת לשרשים סוף סוף העשבים
שתנית זה עכשיו עד שזרעו יפלו הזרעים לארץ ויחמחו לשנה הבאה ולו לא תועיל החרישה: **מתני'** המקבל שדה מחבירו ולא עשה.
תצוה אלא מעט וצא לו הארים למנוע מלהתעסק זה עוד שאין זה עוד כדי טרחו: אם יש זה כדי לעשות. מתצוהתה כרי. ובגמרא
מפרש מאי שיעוריה: **חייב ליעול זה**. בעל כרחו. והא ליתא אלא בקבלנות דלי צחכרנותא מה לו לצעל השדה אם יחדל לו סוף סוף
חבירו הוא נותן לו: **מה קצבה בכרי**. מה קצבה יש אם קצבתם לו כרי לשיעור חיוב טיפול שדה גדולה לשיעור כרי ושדה קטנה לשיעור
כרי: **אלא אם יש זה כדי נפילה**. שיכול לחזור ולזרעה לשנה הבאה מתצוהת שנה זו: **נפילה**. זרע שמפורסם לה מפולת יד:
גב' אקום ואניר. אדרה המון צרחת או צנפה: **צעמלאי ובנפקוס ידי**. צהולאמי: **הרחם**. פלגא שזרין המון
בית ממוך התצוה: **שפעמוד זה**. כשתמוצין אותה צמחו: אם נראין חודיה משני דדיין: **כונם שלו**. פלד"ן
צלע"ו. הרחת שמכניסין אותה לגבות התצוה עליה לזרות שאין רואה פני החמה ודדיין נמי בכלל כונם הס: **פנן הפס**. צמס' עוק'ין וכו'.
משום אמרי דבי ר' ינאי דמפרשי שיעורא צכולהו הנך מתני' נקט להו גבי מתני' דמפרשי זה דבי ר' ינאי שיעורא: **פריצי זיתים**. כדמפרש
רשעי זיתים וענבים שכן לעולם צוסר שאין צישולן נגמר לעולם: **מטהרים**. מן טומאת אוכלין דלא חזי לאכילה: **ונמה פריצי**. כמה
הן מצולין ועדיין פריצין הן: **ארבעס קבין לקורה**. שמכניסין צבית הבד מהן כדי שיעור טעינת הקורה בפעם אחת ואין מוציאין
אלא ארבעה קבין שמן: **באוללא**. בתפוחה אחת שקורין ש"ק. ויש מקום שצבי צד שלהן גדולין ומכניסין שלשת כורים יחד ויש מקום
שאין מכניסין אלא כור וזיתים צטעינת קורה וישער רבי אלעזר צקטנים ורבי ינאי צגדולים. וסאתים הוי תלתא זימני ארבעה קבין:
עלו